II

Meddelanden från

Riksskattenämnden

Ang. den allmänna varuskatten Nr 5 1960

1) Angående socker för biodling.

I anledning av förfrågan hos riksskattenämnden har nämnden vid sammanträde den 14 juni 1960 uttalat, att socker för utfodring av bin icke är att hänföra till sådant fodermedel, vilket är undantaget från skatteplikt enligt 10 § 1 mom. punkten 1 förordningen om allmän varuskatt. Socker för sådan användning bör icke heller kunna hänföras till material jämlikt anvisningarna till 12 och 18 §§ varuskatteförordningen. I enlighet härmed bör skattskyldighet till allmän varuskatt föreligga vid yrkesmässig försäljning till biodlare av socker avsett för utfodring av bin.

2) Angående skattskyldighet för ideella föreningar, förbund och andra liknande organisationer.

Riksskattenämnden har vid sammanträde den 17 maj 1960 beslutat att såsom *anvisning till ledning för beskattningsmyndigheterna* göra följande uttalande angående tillämpningen av förordningen om allmän varuskatt *såvitt gäller vissa varor och tjänsteprestationer, som tillhandahållas av ideella föreningar, förbund och andra liknande organisationer.*

Skattskyldighet åvilar jämlikt 12 § 1 mom. förordningen om allmän varuskatt den som till konsument yrkesmässigt försäljer enligt förordningen skattepliktig vara eller åt konsument yrkesmässigt utför eller ombesörjer utförande av enligt förordningen skattepliktig tjänsteprestation. Frågan, huruvida yrkesmässighet föreligger, får enligt anvisningarna till nämnda författningsrum bedömas främst med hänsyn till omfattningen av och syftet med verksamheten.

Det förekommer i viss utsträckning att ideella föreningar, förbund och andra sådana sammanslutningar tillhandahålla sina medlemmar stadgar, diplom, förtjänst-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:32

tecken och märken av olika slag ävensom vissa andra för medlemmarnas verksamhet, förkovran eller liknande ändamål speciellt avsedda varor, såsom bokföringsmaterial, facklitteratur och kurslitteratur. Ibland är tillhandahållandet av sistnämnda slags varor förenat med tillhandahållande av tjänster, vilka icke omfattas av skatteplikt enligt varuskatteförordningen, t. ex. bokföringsarbeten. I regel tillhandahållas varorna till priser motsvarande eller understigande självkostnaderna.

Om tillhandahållande av sådana i föregående stycke omnämnda, särskilt för medlemmarna avsedda varor sker inom ramen för den av sammanslutningen bedrivna verksamheten bör yrkesmässig försäljning icke anses föreligga. Detta bör gälla även om försäljning i ringa omfattning sker till utomstående. Sammanslutningen bör i enlighet härmed betraktas såsom konsument vid förvärv av varorna och skattskyldighet sålunda åvila leverantörerna.

Yrkesmässig försäljning bör icke heller anses föreligga om ideell sammanslutning i egen regi och såsom ett led i sin verksamhet jämväl åt andra än medlemmar mot ersättning tillhandahåller märken för utförda prestationer, t. ex. idrotts- eller skyttemärken, eller till allmänheten säljer välgörenhetsmärken av olika slag. Härvid bör skattskyldighet åvila den, som säljer märkena till sammanslutningen i fråga.

Bedriver ideell sammanslutning direkt till allmänheten försäljning av andra märken än nu nämnda eller program eller dylikt, t. ex. i samband med idrottstävlingar, basarer eller liknande, bör skattskyldighet föreligga för denna försäljningsverksamhet, därest denna med hänsyn till försäljningens omfattning och andra omständigheter framstår som yrkesmässig.

3) Angående försäljning till konsument av varor avsedda att utföras ur riket.

Riksskattenämnden har vid sammanträde den 14 juni 1960 beslutat att såsom *anvisning till ledning för beskattningsmyndigheterna* göra följande uttalande *angående tillämpningen av förordningen om allmän varuskatt i fråga om varor, som konsument förvärvar för utförsel ur riket.*

Enligt 1 § förordningen om allmän varuskatt skall sådan skatt bl. a. erläggas för varor, som försäljas eller på annat sätt tillhandahållas eller tagas i anspråk inom riket ävensom för tjänsteprestationer, som tillhandahållas inom riket. Skyldighet att erlägga skatt åvilar i sådant fall jämlikt 12 § varuskatteförordningen den, som yrkesmässigt försäljer skattepliktig vara eller yrkesmässigt utför eller ombesörjer utförande av skattepliktig tjänsteprestation, för tillhandahållande av sådan vara eller tjänsteprestation till förbrukare (konsument), så ock för uttag ur rörelsen av skattepliktig vara. Skattskyldigheten inträder, när vederlaget inflyter kontant eller eljest kommer den skattskyldige till godo eller när skattepliktig vara uttages ur rörelsen.

I anvisningarna till 1 § uttalas, att begränsningen till tillhandahållande eller ianspråktagande inom riket innebär, att försäljning av varor för export är skattefri. Försäljning av varor för bruk ombord å fartyg eller luftfartyg i utrikes trafik är att likställa med export. Beträffande detta författningsrum bör även beaktas ett uttalande i detaljmotiveringen till det i propositionen nr 162/1959 intagna författningsförslaget (s. 329), enligt vilket försäljning till turister och andra som tillfälligt uppehålla sig i riket omfattas av bestämmelserna i förordningen även om den slutliga konsumtionen äger rum

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:32

utomlands. Motsvarande gäller beträffande tjänsteprestationer.

Av anförda stadganden framgår att den allmänna varuskatten ur teknisk synpunkt är en skatt, som uttages då skattepliktiga varor och tjänster tillhandahållas konsumenter inom landet. Sker mottagandet här i riket skall skatt därför i princip erläggas oberoende av om konsumtionen äger rum inom landet eller ej. Från denna regel gäller nyssnämnda undantag för varor, som försäljas för bruk ombord på fartyg eller luftfartyg i utrikes trafik.

I skrivelser som inkommit till riksskattenämnden har framhållits att med skattefri exportförsäljning borde likställas jämväl leveranser av skattepliktiga varor till konsument här i riket, där köparen (konsumenten) har för avsikt att själv efter förvärvet utföra varorna ur landet. I dylikt fall sker emellertid tillhandahållandet inom riket varför varuskatteförordningens bestämmelser skola äga tillämpning. Vid sådan försäljning bör i följd härav skattskyldighet åvila säljaren, om denne bedriver yrkesmässig försäljningsverksamhet och fråga är om tillhandahållande av skattepliktig vara till köpare, som är att anse såsom konsument i varuskattehänseende.

Om varan i stället för leverans till konsument här i riket levereras för konsumentens räkning direkt för mottagande utom riket föreligger exportförsäljning, som är skattefri i enlighet med vad som sägs i anvisningarna till 1 § varuskatteförordningen. Säljaren bör i sådant fall kunna styrka att utförsel ägt rum genom av tullen påtecknad exporthandling.

Beträffande skattefrihet vid försäljning av varor för bruk ombord på fartyg i utrikes trafik torde få hänvisas till anvisning, som riksskattenämnden den 22 mars 1960 meddelat angående tillämpningen av varuskatteförordningen å fartyg och tillbehör till fartyg, m. m.

4) Angående kostnadsersättning åt skattskyldiga till allmän varuskatt.

Kungl. Maj:t har i överensstämmelse med riksdagens beslut utfärdat förordning den 3 juni 1960, nr 192, om vissa ändringar i förordningen den 1 december 1959, nr 507, om allmän varuskatt.

Enligt den nya förordningen må de till allmän varuskatt skattskyldiga tillgodogöra sig kostnadsersättning för sitt arbete med skatten genom att vid inbetalning till staten av preliminär allmän varuskatt göra avdrag för nämnda kostnadsersättning.

Till ledning för de skattskyldiga vid kostnadsersättningens beräknande har riksskattenämnden upprättat följande tabell med anvisningar.

Tabell.

Skattepliktig omsättning Kronor		Kostn.-ersättn. Kronor
Högst	4.000	—
4.001—	4.833	15
4.834—	5.666	16
5.667—	6.499	17
6.500—	7.333	18
7.334—	8.166	19
8.167—	8.999	20
9.000—	9.833	21
9.834—	10.666	22
10.667—	11.499	23
11.500—	12.333	24
12.334—	13.166	25
13.167—	13.999	26
14.000—	14.833	27
14.834—	15.666	28

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:32

15.667— 16.499	29
16.500— 17.333	30
17.334— 18.166	31
18.167— 18.999	32
19.000— 19.833	33
19.834— 20.666	34
20.667— 21.499	35
21.500— 22.333	36
22.334— 23.166	37
23.167— 23.999	38
24.000— 24.833	39
24.834— 25.666	40
25.667— 26.499	41
26.500— 27.333	42
27.334— 28.166	43
28.167— 28.999	44
29.000— 29.833	45
29.834— 33.999	46
34.000— 38.999	47
39.000— 43.999	48
44.000— 48.999	49
49.000— 53.999	50
54.000— 58.999	51
59.000— 63.999	52
64.000— 68.999	53
69.000— 73.999	54
74.000— 78.999	55
79.000— 83.999	56
84.000— 88.999	57
89.000— 93.999	58
94.000— 98.999	59
99.000—103.999	60
104.000—108.999	61
109.000—113.999	62
114.000—118.999	63
119.000—123.999	64
124.000—128.999	65
129.000—133.999	66
134.000—138.999	67
139.000—143.999	68
144.000—148.999	69
149.000—157.999	70
158.000—167.999	71
168.000—177.999	72
178.000—187.999	73
188.000—197.999	74
198.000 och däröver	75 kr för skattepliktig omsättning om 198.000 kr och därutöver 1 kr för helt 10.000-tal kr skattepliktig omsättning

Anvisningar.

Kostnadsersättningen beräknas på följande sätt.

Om den *skattepliktiga* omsättningen för en redovisningsperiod överstiger 4.000 kr utgöres ersättningen av

dels ett *fast grundbelopp* av 15 kr,

dels ock ett *rörligt tilläggsbelopp* motsvarande

3 % av den uträknade skatten å den del av omsättningen, som överstiger 4.000 kr men ej 30.000 kr,

0,5 % av den uträknade skatten å den del av omsättningen, som överstiger 30.000 kr men ej 150.000 kr, och

0,25 % av den uträknade skatten å den del av omsättningen, som överstiger 150.000 kr.

Kostnadsersättningen avrundas nedåt till helt krontal.

Med skattepliktig omsättning avses det omsättningsbelopp, å vilket den preliminära allmänna varuskatten beräknas. I fråga om sådana serveringsrörelser, där varuskatten må beräknas allenast å 60 eller 80 procent av den eljest skattepliktiga omsättningen, beräknas kostnadsersättningen efter den reducerade omsättningen. På motsvarande sätt uträknas kostnadsersättningen för skattskyldig, som säljer monteringsfärdiga trähus, med utgångs-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:32

punkt från den efter viss medgiven reduktion framkomna omsättningen.

Omfattar redovisningsperiod delar av olika beskattningsår, skall särskild skatteredovisning lämnas för varje sådan del. Kostnadsersättningen beräknas å varje sådan del för sig med ledning av den på perioddelen belöpande omsättningen.

För skattskyldig, som fått tillstånd att redovisa varuskatten för helt räkenskapsår på en gång, utgör räkenskapsåret en redovisningsperiod. Kostnadsersättningen beräknas efter den skattepliktiga omsättningen för hela räkenskapsåret.

Skattskyldig, för vilken den skattepliktiga omsättningen icke överstiger 4.000 kr för viss redovisningsperiod (perioddel), äger icke uppbära någon kostnadsersättning för samma period (perioddel).

Kostnadsersättningen avdrages från den preliminära allmänna varuskatt, som framräknats på vanligt sätt. Resterande belopp inbetalas med begagnande av de inbetalningskort (tillika deklarationsblankett), som tidigare tillställts de skattskyldiga i samband med registreringen.

Skattskyldig äger göra avdrag för kostnadsersättning första gången vid inbetalning efter den 30 juni 1960 av preliminär allmän varuskatt, som förfaller till betalning den 18 juli samma år.

Å de deklarationsblanketter, som tidigare utsänts till de skattskyldiga och som tillsvidare måste användas, finnes särskilt utrymme icke reserverat för beräkning av kostnadsersättningen. Detta bör ske på följande sätt.

1. Skattskyldiga i allmänhet.

På *rad C 1* redovisas den skattepliktiga omsättningen på vanligt sätt i kronkolumnen.

På rad *C 3* antecknas (inom linjen) bruttobeloppet av varuskatten och kostnadsersättningen enligt tabell. I kronkolumnen antecknas det *saldo,* som erhålles sedan ersättningsbeloppet avdragits från varuskatten.

Exempel 1.

C 1.	Skattepliktig omsättning (Summa A minus summa B)	**10.000**
C 2.		
C 3.	Skatt efter 4 % **400 minus kostn.-ers. 22**	**378**

Saldobeloppet å rad C 3, (400—22) 378 kr, är det skattebelopp, som skall inbetalas. Beloppet överföres till blankettens framsida.

2. Delägare i handelsbolag och liknande.

Om företaget äges av två eller flera delägare, vilka lämnar varuskattedeklaration var för sig, införes å rad C 2 (inom linjen) uppgift om storleken av den skattskyldiges andel och i kronkolumnen noteras den på samma andel belöpande skattepliktiga omsättningen. I övrigt förfares på ovan angivet sätt.

Exempel 2.

C 1.	Skattepliktig omsättning (Summa A minus summa B)	**10.000**
C 2.	**3/4 härav**	**7.500**
C 3.	Skatt efter 4 % **300 minus kostn.-ers. 19**	**281**

Om någon av delägarna fått tillstånd att deklarera och redovisa varuskatt för företagets hela skattepliktiga omsättning sker redovisning enligt Exempel 1. Kostnadsersättningen beräknas enligt tabellen efter den deklarerade omsättningen.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:32

3. Skattskyldiga med serveringsrörelse, m. m.

För hithörande rörelser skall i regel varuskatten beräknas allenast å viss del (jfr ovan) av den eljest skattepliktiga omsättningen. Den sålunda reducerade skattepliktiga omsättningen skall utföras under C 2 å deklarationsblanketten. Kostnadsersättningen utläses ur tabellen med utgångspunkt från sistnämnda omsättningsuppgift.

Exempel 3.

C 1.	Skattepliktig omsättning (Summa A minus summa B)	**10.000**
C 2.	**60 % härav**	**6.000**
C 3.	Skatt efter 4 % **240 minus kostn.-ers. 17**	**223**

På motsvarande sätt beräknas kostnadsersättningen för skattskyldig som säljer monteringsfärdiga trähus. Den efter reduktion framräknade skattepliktiga omsättningen utföres under C 2 å deklarationsblanketten. Kostnadsersättningen utläses ur tabellen med utgångspunkt från denna omsättningsuppgift.

Ytterligare råd och upplysningar om förordningens tillämpning och om deklarationsblankettens ifyllande kan erhållas hos länsstyrelsernas (i Stockholm överståthållarämbetets) varuskattekontor.

(Stockholm den 4 juli 1960.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-22 14:20:32